

מהילדות הקשה צמחה נתינה גדולה

"אחת ממיליון". דפנה מאיר ז"ל

האשה שבהחרדה בטוב

חבריה ואוהביה הרבים של דפנה מאיר ז"ל סיפרו אתמול בקול שבור על אישה מיוחדת במינה, שגדלה בבית הרוס כילדת אומנה והפכה עם השנים לאם מאמצת בעצמה • עטרה, אם האומנה שבביתה גדלה, סיפרה: לפני החתונה הציבה דפנה לנתן בעלה תנאי – "לא משנה כמה ילדים יהיו לנו, גם אנחנו נאמץ ילדים"

יעל פרידסון, אדוה כהן, ישראל מושקוביץ

בין המספידים בהלווייתה רווית הרמוניות של דפנה מאיר ז"ל הייתה גם עטרה מואטי, אמה המאמצת של דפנה, שסיפרה בקול הנוק על סיפור חייה של האישה שאהבה לאהוב, למרות ילדותה הקשה. דפנה גדלה בראשון-לציון, ובגיל צעיר הוצאה מהבית על ידי רשויות הרווחה ועברה למוסד בבני-כרק. למשפחת מואטי שישה ילדים, אך כשחברה של עטרה הציעה לה לארח ילדה שאין לה בית בסופי שבוע, היא הסכימה מיד. "אני זוכרת את הפעם הראשונה שהגעתי אלינו", סיפרה עטרה בהל-וויה. "רציתי לחבק אותך, ואת זאת שני צעדים אחרונים, לא היית מסוגלת, כנראה לא ידעת מה זה אהבה ומה זה משפחה". בתקופת התיכון למדה דפנה בקיבוץ טירת-צבי ולאחר מכן התעקשה להתגייס לצבא, שם שירתה כתצפיתנית ופגשה את בעלה נתן. בהלוויה סיפרה עטרה כי לפני החתונה הציבה דפנה לנתן תנאי: "לא משנה כמה ילדים יהיו לנו, גם אנחנו נאמץ ילדים חוץ מהילדים שלנו". נתן הבעל ספד לה בהלוויה ואמר בכאב "דפנה שלי היא אחת ממיליון שגדלים בבית לא-בית ומצליחים לגדול ולהשתקם. דפנה החליטה להחזיר חסד לעולם, והשיבה". לפני ארבע שנים הגיעו אליהם שני אחים, יניב בן ה-4, שהיה בזמנו תינוק בן כמה חודשים, ויאיר בן ה-6. "הילדים הגיעו בגיל קטן, וההשתלכות שלהם הייתה מהירה", סיפרה לירי כרמי, עובדת סוציאלית ומנחת האומנה של המשפחה מטעם מכון סאמיט. "היא השתדלה כמה שיותר למלא את החוסר של הורים ביולוגיים. זה שהיא הכירה את זה מקרוב גרם לה להיות רגישה אליהם באופן מיוחד".

דפנה ז"ל ונתן מאיר עם הילדים

אחת האהבות הגדולות של דפנה הייתה קריאת ספרים, וכי מה שיותר. רק לפני כשבועיים הצטרפה לקבוצת "הקוראים המשפיעים" של "ידיעות ספרים", אשר חבריה מקבלים ספריים חדשים מדי חודש, משוחחים עליהם ונפגשים עם הסופרים כקבוצת ביקורת. כשדפנה הצטרפה לקהילה היא סיפרה על אהבתה לקריאה בפוסט שכתבה ברף הפייסבוק של הקבוצה: "שלום לכולם! שמי דפנה מאיר. מכורה לקריאה. קוראת כל מילה שעוברת לירי. עיתון, ספר, פלייה, שלטי חוצות. הכל. אין מילה לא מעניינת. לרוב אני קוראת 5 ספרים בבת אחת, והם מפוזרים ברחבי הבית. אין לי פייסבוק פרטי, והצטרפתי דרך העמוד של בעלי נתן. כי אני לא אפסיק לקרוא, את כל העולם הנהדר, ולא יישאר לי זמן לילדים". עוד היא סיפרה לקבוצה על היותה אם לשישה ילדים, ביניהם שני ילדים באומנה.

אתמול היה זה בעלה נתן שכתב במקומה בקבוצה: "אני כותב כאן במקום אשתי. לא הספקתם להכיר אותה, ומי ספקני אם תרצו אי פעם עד כמה הפסדתם. צר לי". נויט בראל, מנהלת תחום הספרות הישראלית בהוצאת ידיעות ספרים, אמרה אתמול: "נוכל רק לדמיין כמה מעניין היה לקרוא את חוות הדעת שלה. זה אסון".

הקוראים המשפיעים על ידיעות • נתן מאיר • 2016 ספרים -
אני כותב כאן במקום אשתי...
דפנה מאיר אשתי והחובה שנבחרה רק לא ממני להכריז בפודום זה נרצחה העורב על ידי מתכבד אחד בחוף ביתם לא הספקתם להכיר אותה ומספקני אם תרצו אי פעם עד כמה הפסדתם. צר לי
הפוסט שפרסם הבעל בפייסבוק לאחר מותה

סיון קראוס נפרדת מחברה

"רקדת כאילו אין אף אחד בעולם"

אני חוזרת מההלוויה בעיניים דומעות ובלב שבור. אני נזכרת בך ומתחילה לצחוק. אני צוחקת מה-תחושות שלך בפורים ומהגרביים בצבעים מפתיעים בשיעורי יוגה. אני צוחקת כשנזכרת איך התווכחת עם יאיר כשהיה בן שלוש על הפלאפון ואמרת שזה שלך, ואם הוא רוצה שישגי לך אחד משלו. אני צוחקת כי אני רואה אותך שוב בשיעורי ריקוד. היית רקדנית כל כך גרועה וזה בכלל לא הוויז לך, רקדת כאילו אין אף אחד בעולם, כמו כל דבר אחר שעשית.

היית אישה חופשייה. דיברת על הכל בלי שום פחד, הבעת את דעותיך ללא חשש והיית מוכנה ללמוד לער-מק ולשנות גם את דעתך אם צריך. והצחקת את כול-נו, תמיד. בכל מקום הוספת צבע ושמחה. אני צוחקת מהבדיחה הכל כך מדויקת של מיכל בהר המנוחות, על כך שאם היית כאן בטוח היית אומרת במבטא הפולני שחיקית "סידורנו".

אין מה לומר על אירוע בלתי נפתס. רק צורך לספר על דפנה שהייתה חברה לשיעורי היוגה ולפטופטים בגינה, ולא יכולה שלא לחייך כשאני נזכרת בה מצחיקה כל כך ועושה בדיחה מכל דבר, כולל מעצמה, ומצד שני רצינית ואמיצה שלא סופרת אף אחד, לוחמת. תמיד נדהמתי לראות כמה היא לא פועלת מתוך רחמנות עם ילדיה המאומצים, והערצתי אותה על זה שהייתה אמוא שלהם באמת. היא הייתה מהפכנית ולא התביישה להילחם על דעותיה ולא פחדה מאף אחד. עמדה מול רבנים ושאלה שאלות נוקבות, והביעה דעתה ופעלה לפי אמת פנימית. דפנה הייתה עובדת ה' בעלת חסד, צדיקה ולבבית. פתוחה ומדברת על הכל בלי פחד, מסתכלת למציאות בעיניים. כמה נורא שהאומץ שלה היה צריך להתגלות גם באופן הזה. ברוך דיין האמת.